

Gojmirju Mlakarju v spomin

16. maja letos nas je zapustil Gojmir Mlakar. Dolgoletni sodelavec, prijatelj, strokovnjak, svetovalec in učitelj se je poslovil tiho in dostojanstveno po hudi bolezni, ki je ni uspel premagati.

Rodil se je v Starem kotu pri Kočevju leta 1934 in tam preživel tudi otroška leta do internacije. Po vrnitvi se je družina preselila v Kočevje. V Ljubljani je dokončal gimnazijo Poljane, se odločil za študij geodezije in diplomiral leta 1961.

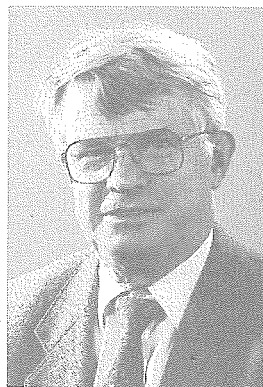
Po krajši zaposlitvi v Ljubljani se je preselil v Gornjo Radgono, kjer je strokovno sodeloval pri agrarnih operacijah, nato pa je leta 1968 odšel v Maribor. Zaposlil se je na Geodetski upravi v Mariboru in delal predvsem pri obnovi mestne mreže. V letu 1971 se je preselil v Celje, kjer je prevzel mesto načelnika Medobčinske geodetske uprave za Celje, Šentjur in Laško. Leta 1995 je po reorganizaciji geodetske službe prevzel mesto vodje Območne geodetske uprave v Celju.

Kot mlad geodetski strokovnjak je kmalu pokazal, da ga zanima celotno delovanje geodetske službe, najbolj pa se je posvetil zemljiškemu katastru. Skrbno je prebiral vse, kar mu je bogatilo znanje, veliko svojega prostega časa je posvetil dodatnemu izobraževanju ter sodelovanju v številnih strokovnih skupinah in komisijah tako v okviru uprave kot društva. Svojo odgovornost in ljubezen do stroke je dokazoval z bogatim strokovnim delom, predvsem z objavljanim strokovnih člankov v Geodetskem vestniku, Gospodarskem vestniku, Kmečkem glasu, Planinskem vestniku in drugod.

Tako je danes možno najti sledi njegovega dela v slehernem koščku gedetske stroke. Povsod ostaja za njim pečat visoke strokovne usposobljenosti in znanja ter občutek za urejenost in strpnost. Svoje znanje je potrpežljivo prenašal na mlajši rod, saj je dolga leta poučeval geodezijo na Gradbenem oddelku Tehnične srednje šole v Celju.

Gojmir Mlakar je bil eden redkih geodetskih strokovnjakov, ki je poleg rednega dela pisal tudi strokovno literaturo. Njegova dela so: učbenika Kataster 1 in Kataster 2, izšla v letu 1990, ter kot najboljše strokovno in analitično delo knjiga Meje – posestne in državne. To delo zagotovo presega okvir geodezije, saj celostno obravnava pomembno področje o mejah vključno z zgodovinsko kategorijo nastanka in spreminjanja slovenskih meja. Žal izida svoje knjige ni dočakal.

Kot oseba na odgovornem delovnem mestu je kmalu spoznal, da je zemljiški kataster potreben posodobitve. Zato je z nekaj sodelavci in strokovnjaki Razvojnega centra v Celju začel že leta 1980 resno razmišljati o uvedbi interaktivnega dela na računalniško vodenem zemljiškem katastru. Tako se je v letu 1983 najprej poizkusno, ob koncu istega leta pa tudi operativno, začel projekt RISZK, edini tovrsten sistem interaktivnega vodenja zemljiškega katastra ter sprotnega izvajanja pravnih in

tehničnih sprememb v tedanji Jugoslaviji. Sistem, katerega oče je bil brez dvoma Gojmir Mlakar, je bil tako dobro zasnovan, da se je uporabljal celo desetletje.

Nepogrešljivo je njegovo sodelovanje pri pripravi novega geodetskega zakona in številnih materialnih predpisov, nujno potrebnih za nemoteno strokovno delo na področju zemljiškega katastra, kot tudi na drugih področjih geodetske službe. Med ostalim je bil goreč zagovornik čimvečjega števila sodobnih numeričnih izmer, saj se je zavedal, da načrti grafične izmere in sorazmerno slabi podatki zemljiškega katastra niso v čast geodetski stroki in ne zadovoljujejo potreb uporabnikov prostora.

Bil je dolgoletni član predsedstva Zveze geodetov Slovenije in Jugoslavije. Med leti 1973 in 1976 je predsedoval Društvu geodetov v Celju. Na društvenih srečanjih je sodeloval s strokovnimi razpravami in referati ter ob 35. obletnici geodetske službe v Sloveniji leta 1979 prejel odlikovanje za svoje delo.

Po sprejetju Zakona o denacionalizaciji je bil imenovan kot geodet izvedenec v komisijo za vračanje stanovanjskih stavb v občini Celje, kar je z veseljem sprejel, saj je popravo krivic vedno zagovarjal. Najboljša ponazoritev njegovega resnega odnosa do dela se kaže v tem, da je bil eden redkih geodetov izvedencev, ki je uspešno opravil preizkus znanja iz Zakona o denacionalizaciji.

Z enakim žarom kot stroki se je predajal tudi svoji drugi ljubezni: fotografiranju in hoji po gorah. Tudi v izbiri konjičkov se kaže njegov značaj in odnos do okolice. Prehodil je nešteto gorskih in hribovskih poti v domovini in zunaj nje. Svoje vtise je strnil na fotografijah in ponudil izvrstno razstavo svojih fotografij v začetku leta 1996 v Celju. V uživanju naravnih lepot je nabiral sveže moči in spodbude za napore ob novih strokovnih preizkušnjah.

Žal je bolezen prekinila njegovo ustvarjalno življenje. Vsi, ki smo ga poznali, in tisti, ki poznajo njegova dela, se ga bomo še dolgo spominjali kot človeka z izrednimi lastnostmi.

*Milan Kreutz
Celje*